

til, at det skal blive en kommunal Opgave. Saavel i den Adresse, jeg har indbragt fra Almindelig dansk Lægeforening, som i den Kommissionsbetænkning, jeg har citeret, udtale samtlige Læger paa en enkelt Undtagelse nær sig stærkt imod, at Sindssygeplejen skulde være en kommunal Opgave. Paa den anden Side er det rigtigt, at som det har været hidtil, har det været meget dyrt. I det Forslag, som i sin Tid blev forelagt om Udvidelse af Viborg Sindssygeanstalt, var Pladserne kalkulerede til omtrent 7,000 Kr. pr. Seng, og det er overordentlig meget til Anbringelse af kronisk sindssyge.

Jeg vil henstille en Ting til Ministeren, hvorved jeg tror, han vil komme noget ud over Vanskelighederne, og hvorved noget vil kunne gøres i Aar, og det er, at han forhandler med sin Kollega Kultusministeren om, at der snarest muligt paa Rigshospitalet bliver oprettet en Afdeling, som før eller senere maa komme, nemlig en Klinik for nerve- og sindssyge. Det er noget, Staten burde gøre af Hensyn til Undervisningen, og paa en saadan Klinik paa 100 eller 200 Patienter vilde der kunne skaffes Plads til en Del af de sindssyge, som nu trænge til Optagelse. Det er noget, der alligevel skal gøres, og intet vil blive foregrebet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at forhandle med Kultusministeren om dette Spørgsmaal og komme med et Forslag endnu i denne Samling. Jeg tror, det medicinske Fakultet har et saadant Forslag fuldstændig færdigt og udarbejdet.

Jeg vil tillade mig at henvise til, at det i sin Tid ogsaa blev anbefalet af Kommissionen, at den største kommunale Sindssygeanstalt, nemlig Sakskebings, blev overtaget af Staten og udvidet, hvorved der kunde skaffes Plads til en Del kroniske Patienter. Derved kunde der skaffes noget Luft. Der var ganske vist kun en enkelt Læge i Kommissionen, der anbefalede dette, men det var Overlæge Helweg, som havde undersøgt Forholdene meget grundigt. Jeg tror, der vilde vindes ikke saa lidt derved. Som Forholdene nu ere paa mange af vore kommunale Sindssygeanstalter, kan det efter min Mening ikke forsvares, at Staten giver Tilskud til dem. Enten bør Staten overtage dem, eller ogsaa bør de nedlægges. Forholdene ere nemlig der saa lidt tidsvarende, at f. Eks. alle de sindssyge i Ildebrandstilfælde ville indebrænde. Jeg har Gang paa Gang paataalt dette Forhold, og jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid ikke komme nærmere ind

derpaa. Men hvis der kunde komme Forslag om en Klinik for sindssyge ved det kgl. Rigshospital, og hvis Staten kunde overtage den største af de amtskommunale Anstalter, nemlig Sakskebings Sindssygeanstalt, udvide og forbedre den, hvilke Forslag begge vilde kunne gennemføres i denne Samling, vilde der delvis kunne raades Bod paa det Forhold, her finder Sted.

Emil Petersen: Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg fatte mig i Korthed, saa meget mere som jeg i alt væsentligt er enig med den ærede foregaaende Taler, og i øvrigt kan jeg henholde mig til mine almindelige Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om at skaffe Plads til de sindssyge, som jeg fremsatte ved første Behandling af Finansloven.

Der er en Ting, jeg dog ikke kan undlade at berøre. Det er det Forhold, der ogsaa oplyses i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at Pladserne paa vore Sindssygeanstalter til Dels ere optagne af kronisk sindssyge, de Patienter, som man plejer at benævne uhelbredelige. Det forekommer mig, at man bør søge snarest mulig at tilvejebringe en Ordning, der er mere tilfredsstillende paa dette Omraade. Jeg ser ikke rettere, end at det maa være Statens Opgave først og fremmest at skaffe Plads til de friske Tilfælde. Vi se, at der forrige Aar er afvist 35 pCt. og sidste Aar 39 pCt. af dem, for hvem der er begæret Optagelse paa Sindssygeanstalterne. Nu foreslaas der en Udvidelse, hvorved man forøger Pladserne paa Statens Sindssygeanstalter med 2,4 pCt. til Mænd og 2,3 pCt. til Kvinder, Udvidelsen vil altsaa kun i meget ringe Grad afhjælpe den Mangel, der er til Stede. Det forekommer mig derfor, at der bør stræbes hen til at foretage en virkelig Sondring af sindssyge. Der en Del af de sindssyge — det har jeg set og faaet oplyst fra forskellige Sider —, som egner sig til at blive henvist til Plejehjem som dem, der ere oprettede ved Dalstrup og Raamosegaard. Disse sindssyge, som kun trænge til Føde, Klæder, Pleje og god Behandling, og som ikke i fremtrædende Grad trænge til Lægetilsyn, hvad der ellers er Tilfældet med Patienterne paa Sindssygeanstalter, maa kunne henvises til Steder, hvor Opholdet er billigere end paa saadanne, og i det hele ogsaa behageligere for disse Patienter, til saadanne Anstalter altsaa, som kunne indrettes med dette særlige Formaal for Øje.

Der er et andet Forhold, jeg vil henlede Opmærksomheden paa og bede det Udvalg,